

Przez otwarte okno
(Nytott ablakon át)

Przez otwarte okno
do mojego pokoju
wkradła się cisza.
Ukrywała się między książkami,
w pękatym brzuchu starego wazonu.
Nagle zimnym światłem
przywitał mnie księżyc –
stary przyjaciel.
Swobodnie przewracał
strony otwartej książki,
odpoczywał przy obrazkach.
Z moich rąk wyjął pióro –
rozmawiajmy, powiedział.
I gawędziliśmy całą noc,
aż świt zakrył go
złotymi włosami.
Znów zaczął się dzień,
błyszczący, głośny
i słoneczne promienie
przyłgnęły do nowych zmarszczek
na naszej twarzy.

Przełożył Kazimierz Burnat